

Rozważania Biblijne - 14 listopada

Drugie czytanie z listu do Hebrajczyków 10, 11-14. 18

Wprowadzie każdy kapłan staje codziennie do wykonywania swej służby, wiele razy te same składając ofiary, które żadną miarą nie mogą zgładzić grzechów. Ten przeciwnie, złożwszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga, oczekując tylko, aż nieprzyjaciele Jego staną się podnóżkiem nóg Jego. Jedną bowiem ofiarą udoskonił na wieki tych, którzy są uświęceni. Gdzie zaś jest ich odpuszczenie, tam już więcej nie zachodzi potrzeba ofiary za grzechy.

- List do Hebrajczyków, podobnie jak pozostałe teksty Nowego Testamentu, tłumaczy, że Jezus jest oczekiwanym Mesjaszem.
- Niektórzy z adresatów tego listu oczekiwali Mesjasza, który będzie jednocześnie Kapłanem. Stąd autor czytanego dziś listu usiłuje udowodnić, że Jezus jest kapłanem na wzór Melchizedeka, że jest jedynym arcykapłanem Nowego Przymierza.

Szeroko rozwija wszystkie cechy współczesnych mu kapłanów i porównuje je z Jezusem Chrystusem :

1. Kapłani Starego Testamentu codziennie składali te same ofiary. Jezus złożył unikalną ofiarę z Siebie, jeden raz na zawsze.
2. Kult lewitów był niedoskonały i nieskuteczny, bowiem nie zmywał grzechów. Tymczasem Jezus, poprzez swoją ofiarę, zgładził wszystkie grzechy świata...

« Jedną bowiem ofiarą udoskonił na wieki tych, którzy są uświęceni. »

- Słowo « udoskonił » znaczy tu wypełnił.

- Jezus prowadzi nas do doskonałości to znaczy do pełnej wolności dzieci Bożych : jesteśmy wolni, by wybierać, by nie popadać w sidła nienawiści, przemocy czy zazdrości...

W czasie każdej Eucharystii słyszymy słowa : « Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. »

- Nowy Testament zaprowadza nowy porządek rzeczy, który zapowiadali prorocy Starego testamentu :
  - *“Oto nadchodzą dni - wyrocznia Pana - kiedy zawrę z domem Izraela <i z domem judzkim> nowe przymierze. Nie jak przymierze, które zawarłem z ich przodkami, kiedy ująłem ich za rękę, by wyprowadzić z ziemi egipskiej. To moje przymierze złamali, mimo że byłem ich Władcą - wyrocznia Pana. Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach - wyrocznia Pana: Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu. Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi narodem.” (Jr 31, 31-33)*
  - *« I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według moich nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali.” (Ez 36,26-27)*

« złożywszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga, oczekując tylko, aż nieprzyjaciele Jego staną się podnóżkiem nóg Jego. »

- Słowa « *zasiadł po prawicy Boga* » wskazują na to, że autor listu do Hebrajczyków zwraca się również do tych, którzy oczekiwali Mesjasza - króla.
- « *zasiadł po prawicy Boga* » : przez wiele wieków słowa te oznaczały tytuł królewski w Izraelu.

Dlaczego ? W czasach, gdy istniała jeszcze Świątynia Jerozolimska i pałac królewski, stając przodem ku Wschodowi, pałac stał po prawej stronie Świątyni, inaczej mówiąc tron królewski był po prawej stronie tronu Boga.

Dlatego słowa « Jezus zasiadł po prawicy Ojca » znaczy, że Jezus jest oczekiwanym Królem-Mesjaszem.

« nieprzyjaciele Jego staną się podnóżkiem nóg Jego »

- Aby dobrze zrozumieć te słowa, trzeba zapoznać się z elementami ówczesnego kontekstu historycznego: tron królewski znajdował się na podniesieniu a prowadzące do niego schody miały wyrzeźbione postacie, związane lancuchami. Symbolizowały one nieprzyjaciół królestwa. Król wchodząc na swój tron, jakby miażdżył swoich wrogów. Nie chodziło tu o wyraz przemocy ale o zapewnienie poddanych o ich bezpieczeństwie.
- W liturgii sakry każdego nowego króla Izraela, wymawiano słowa: *«Siądź po mojej prawicy, aż Twych wrogów położę jako podnóżek pod Twoje stopy»*
- Autor listu do Hebrajczyków pisząc te słowa pokazuje, że Jezus jest oczekiwanym Mesjaszem, wiecznym Królem z pokolenia Dawida. A to znaczy, że nastąpiły nowe czasy, że nastąpiło Nowe Przymierze.

Dlaczego mówi się o ofierze mszy świętej?

- Autor czytanego dziś listu pisze, że Jezus *“złożył raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy”*.
- Wraz z przyjściem Jezusa, słowa *“złożyć ofiarę”* zmieniły zupełnie znaczenie: odtąd nie oznaczają już zabijania zwierząt i składania ich w ofierze ale **dawanie świadectwa Miłości**.
  - *“Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń.”* (Oz 6,6)
  - *“To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.”*
(J 15,17)
  - *“Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali».* (J 13, 34-35)

Ewangelia według Marka 13, 24-32

W owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą padać z nieba i moce na niebie zostaną wstrząśnięte. Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą. Wtedy pośle On aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata, od krańca ziemi aż do szczytu nieba. A od drzewa figowego uczcie się przez podobieństwo! Kiedy już jego gałąź nabiera soków i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzyecie, że to się dzieje, wiedźcie, że blisko jest, we drzwiach. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą. Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

- Jezus mówi tu w bardzo popularnym w Jego czasach stylu. Dzisiaj, trudno go nam zrozumieć, ale cała ówczesna literatura była nim przeniknięta.
- Ostatnie wieki, poprzedzające naszą erę, charakteryzowały się bardzo żywym rozwojem intelektualnym, i to nie tylko w Izraelu ale również w Egipcie, w Grecji i Mezopotamii.
- Ogromne powodzenie miała wówczas literatura wróżbiarska. We wszystkich cywilizacjach i religiach zadawano sobie te same pytania : czy ludzkość zdąży do zagłady ? Czy dobro zwycięży ? Jaki będzie koniec świata ?

W całym ówczesnym Dalekim Wschodzie powstał nowy styl wypowiedzi, próbujący odpowiedzieć na te pytania. Posługiwał się tymi samymi obrazami :

- wstrząsy kosmiczne
- zaciemnienie słońca i księżyca
- różne postaci niebiańskie, aniołowie czy też diabły

Żydzi i później chrześcijanie wykorzystali ten styl w swoim przesłaniu o objawieniu Bożym. W Biblii jest on nazywany stylem apokaliptycznym.

- « *apocalupto* » dokładnie znaczy « *odsłonić rąbek zasłony* »

W czasach Jezusa ten styl zakodowanego języka był całkowicie zrozumiały dla wszystkich.

« W owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą padać z nieba i moce na niebie zostaną wstrząśnięte. »

- Jezus mówi o słońcu, gwiazdach i księżycu...a w rzeczywistości chodzi tu o coś innego: o wielkie zwycięstwo Boga i Jego dzieci w walce przeciw złu, jaka prowadzi od początku świata.
- Objawienie Boże nigdy nie posługuje się elementami zastraszenia ludzi, wręcz przeciwnie : pozwala im przeżyć trudne chwile historyczne zachowując nadzieję.

W Starym Testamencie, za każdym razem gdy prorocy zapowiadali definitywne zwycięstwo Boga nad siłami zła, posługiwali się podobnymi obrazami:

- *« Przed nim drży ziemia, niebiosa się trzęsą, słońce i księżyc ulegają zaćmieniu, a gwiazdy tracą swą jasność. A Pan wydaje głos przed wojskiem swoim, gdyż bardzo liczny jest Jego obóz i pilni wykonawcy Jego rozkazów; wielki bowiem będzie dzień Pański i straszliwy bardzo. I któż go przetrzyma? » (Jl 2, 10-11)*
- *« I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. Nawet na niewolników i niewolnice wyleję Ducha mego w owych dniach. I uczynię znaki na niebie i na ziemi: krew i ogień, i słupy dymne. Słońce zmieni się w ciemność, a księżyc w krew, gdy przyjdzie dzień Pański, dzień wielki i straszny. Każdy jednak, który wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony, bo na górze Syjon <i w Jeruzalem> będzie wybawienie, jak przepowiedział Pan, i wśród ocalałych będą ci, których wezwał Pan. » (Jl 3, 1-5)*
- *« Słońce i księżyc się zaćmią, a gwiazdy światłość swą utracą. A Pan zagrzmi z Syjonu i z Jeruzalem głos swój tak podniesie, że niebiosa i ziemia zadrżą. Ale Pan jest ucieczką swego ludu i ostoją synów Izraela. » (Jl 4, 15-16)*

Celem tych wszystkich tekstów nie jest zastraszenie ludzi ale umocnienie ich w wierze w zwycięstwo Boga, który jest Miłością.

- Przytaczane różne wstrząsy kosmiczne są tylko obrazem - zapowiedzią całkowitej zmiany sytuacji.
- Oto ich przesłanie: « Bog zawsze będzie miał ostateczne słowo »: zło zostanie definitywnie pokonane!
  - *„powiesz w owym dniu: Wychwalam Cię, Panie, bo rozgniewałeś się na mnie, lecz Twój gniew się uśmierzył i pocieszyłeś mię! Oto Bóg jest zbawieniem moim! Będę miał ufność i nie ulęknię się, bo mocą moją i pieśnią moją jest Pan. On stał się dla mnie zbawieniem!“ (Iz 12, 1-2)*
  - *„Każdy jednak, który wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony, bo na górze Syjon <i w Jeruzalem> będzie wybawienie, jak przepowiedział Pan, i wśród ocalałych będą ci, których wezwał Pan.“ (Jl 3,5)*

Styl apokaliptyczny zapowiada, że Bog jest Panem historii i że nadchodzi dzień zniknięcia zła. Nie chodzi tu o koniec świata ale o jego przemianę, o odnowienie.

W czytany dziś fragmencie, Jezus na kilka dni przed przeżyciem swej ostatniej Paschy w Jerozolimie, używa stylu apokaliptycznego, by zapowiedzieć swą walkę i zwycięstwo nad siłami zła.

- *„To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale **mieście odwagę: Jam zwyciężył świat**».* (J 16,33)

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
  - Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
  - tel: 03.88.32.31.60